

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 247

гр. Велико Търново , 21.05.2021 г.

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на двадесет и първи май, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА

като разгледа докладваното от ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА Въззивно частно
гражданско дело № 20214000500177 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид:

С определение № 165 от 02.04.2021г. по гр.д. № 110/ 2021г. по описа
на ОС-Габрово е прекратено производството по делото пред ОС-Габрово и е
изпратено делото по компетентност на РС-Габрово на осн.чл.119 ал.1
вр.чл.104 т.4 вр.чл.103 ГПК.

Срещу така постановеното определение е постъпила частна жалба от
адв.Ш., пълномощник на В. П. Г., ищец по делото. Счита определението за
неправилно по изложени съображения, като излага, че спорът не е трудов, тъй
като не е предявен иск по чл.200 от КТ предвид на това, че твърдяните факти
и обстоятелства, от които ищецът извлича претендираното право на
обезщетение, не покриват нито една от предвидените в чл.200 от КТ
хипотези, както и че предявеният иск е облигационен такъв и се търси
обезвреда по чл.45 от ЗЗД. Сочи, че цитираното от първоинстанционния съд
ТР № 45/ 19.04.1990г. на ВС на РБ, както и определение № 88/28.02.2020г. по
ч.гр.д.№ 298/ 2020г. на ВКС, не намират приложение в случая и са
неотносими.Моли въззивния съд да отмени определението на ОС-Габрово и
да върне делото за разглеждане от друг състав на съда.

ВТАС като обсъди доводите, посочени в частната жалба и доказателствата по делото, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирана страна против обжалваем съдебен акт, поради което е допустима. Същата е неоснователна по следните съображения:

Производството по делото пред ОС-Габрово е образувано по искова молба на В.Г. от гр.Попово срещу „Идеал стандарт-Видима“ АД-гр.Севлиево за сумата общо 53916 лв., от които-50000лв. главница и 3916лв. мораторна лихва, която главница представлява обезщетение за претърпените от него болки, страдания и неблагоприятни последици, резултат от неправомерни действия и бездействия на ответника, довели до професионално заболяване. С уточняваща молба, /след оставяне без движение на исковата молба от ГОС/ ищецът е уточнил, че претендираното обезщетение се основава на професионално заболяване, констатирано за първи път по време на действие на трудовия му договор с ответното дружество. Уточнява и че в хода на трудовата му заетост при ответното дружество ищецът е получил професионално заболяване, което е в пряка причинна връзка с трудовите му задължения, и нямало пречка да търси обезвреда по чл.45 от ЗЗД, а не по чл.200 от КТ.

С атакуваното определение ОС-Габрово е прекратил производството и е изпратил същото по подсъдност за разглеждане на РС-Габрово, като е приел, че спорът за обезщетение от професионално заболяване на работник срещу работодател е трудов, като без значение на неговата цена, разглеждането му е в компетентност на районния съд. Цитирано е ТР № 45/ 19.04.1990г. на ОСГТК на ВС на РБ, съгласно което имуществената отговорност на предприятието по чл.200 от КТ при увреждане на здравето на работник изключва отговорността по чл.49 от ЗЗД, в каквата връзка е и цитирано и определение № 88/28.02.2020г. по ч.гр.д. № 298/ 2020г. на ВКС, Четвърто г.о.

Така постановеното определение е правилно.

Съгласно чл.104 т.4 от ГПК на окръжния съд като първа инстанция са подсъдни исковете по граждански и търговски дела с цена на иска над 25

000 лв., с изключение на исковете за издръжка, за трудови спорове и за вземания по актове за начет. Основният въпрос по настоящото дело е има ли образуваното въз основа на предявения иск дело пред ОС-Габрово за предмет трудов спор или не. Предметът на спора, какво е спорното субективно право и какъв вид защита се търси спрямо него, бива посочен от ищеца чрез излагане на обстоятелствата, на които се основава искането му и наведените от него твърдения. При разглеждане на делото и постановяване на решението съдът на първо място трябва да изясни какъв е предмета на спора-каково е спорното субективно право и какъв вид защита се търси спрямо него, тъй като предметът на делото и вида на търсената защита предопределят предмета на решението, като последното трябва да съвпада с предмета на делото. Освен това съдът трябва правилно да квалифицира правното основание на предявения иск. Правната квалификация на предявения иск обаче е дейност на съда /а не на страните/, при която същият се ръководи именно от твърденията на ищеца и от наведените от него обстоятелства, на които се основава искането. В случая ищецът е изложил, че през време на действие на трудовия му договор с ответното дружество, е получил професионално заболяване в резултат на изпълнение на трудовите му задължения, и търси обезщетение за причинените му от това неимуществени вреди-болки, страдания и неблагоприятни последици. Твърди и че заболяването му е констатирано по време на действие на трудовия му договор, като с решение на ТЕЛК е освидетелстван с 30% трайна неработоспособност за заболяване с причинна връзка-професионално заболяване-Вибрационна болест от локално вибровъздействие, втори стадий.Съгласно чл.200 от КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. С оглед твърдяната трайно намалена работоспособност на ищеца, установена на 30% с решението на ТЕЛК, е очевидно, че не е налице нито една от хипотезите на чл.200 ал.1 от КТ, и следва да намери приложение чл.212 от КТ, съгласно която разпоредба за неуредените в тази глава на КТ въпроси по имуществената отговорност на работодателя за причиняване на смърт или увреждане на здравето на работника или служителя, както и по имуществената отговорност на

работника или служителя към работодателя, се прилага гражданският закон. Този факт обаче не променя характера на спора от трудов в облигационен такъв. Това е така, тъй като правата, които претендира ищецът, произтичат от съществуването и изпълнението на трудовото правоотношение между него и ответника, а съгласно чл.357 от КТ трудови са споровете между работника или служителя и работодателя относно възникването, съществуването, изпълнението и прекратяването на трудовите правоотношения.

Предвид изложеното, частната жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното определение-да бъде потвърдено.

Водим от горното, ВТАС

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба № 365 от 05.03.2021г. на В. П. Г. от гр.Попово против определение № 165 от 02.04.2021г. по гр.д. № 110/ 2021г. по описа на ОС-Габрово.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 165 от 02.04.2021г. по гр.д. № 110/ 2021г. по описа на ОС-Габрово.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____